

ah 7/11 SK

Pesti Központi Kerületi Bíróság
20.P.87.799/2014/6.

1

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Gönczi László ügyvéd (1027 Budapest, Margit krt. 54.) által képviselt

felperesnek

a Dávid, Stanka, Szikla Ügyvédi Iroda (1013 Budapest, Pauler u. 11., eljáró ügyvéd dr. Szikla Gergely) által képviselt

Budapest Autófinanszírozási Zrt. (1138 Budapest, Váci út 193.) **alperes** ellen

kölcsönszerződés semmisségének megállapítása iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t

A bíróság megállapítja, hogy a felek között 2007. [redacted] 17-én létrejött [redacted] számú kölcsönszerződés semmis.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 177.250,- (százhetvenhétezer-kétszázötven) forint perköltséget a felperesi jogi képviselő (dr. Gönczi László ügyvéd) K&H Banknál vezetett 10403181-00004107-00000000 számú letéti számlájára történő utalással.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet jelen bíróságon kell benyújtani 3 példányban a Fővárosi Törvényszékhez címezve.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, a teljesítési határidőre, a kamatfizetési kötelezettségre vagy a kamat mértékére, a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, illetőleg, ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

I n d o k o l á s

A felperes mint adós az alperessel mint hitelezővel 2007. [REDACTED] 17-én [REDACTED] hitelszerződést kötött az [REDACTED] forgalmi rendszámú [REDACTED] típusú személygépkocsi megvásárlásához. A kölcsönszerződés 4. pontja szerint a hitel összege 1.611.000,- forint, az 5. pontja szerint a hitel futamideje 72 hónap, a 6. pont szerint a maximális futamidő 84 hónap. A hitel havonta esedékes, a törlesztőrészek összege 31.775,- forint. A szerződés változó kamatozású, svájci frank alapú, változó futamidejű. Az éves induló ügyleti kamatláb 12,33%. A szerződés tekintetében a Budapest Bank Nyrt. bázisárfolyama a Budapest Bank Nyrt. számlakonverziós vételári árfolyam, a Budapest Bank Nyrt. aktuális árfolyama a Budapest Bank Nyrt. számlakonverziós eladási árfolyam. A THM induló mértéke 14,12%. A számításánál figyelembe vett árfolyam érvényességének napja 2007. július 15. A szerződés 12. pontja szerint a szerződésben és annak mellékleteiben nem szabályozott feltételekben a hitelező üzletszabályzata az irányadó. Az adós az Üzletszabályzatot átvette, megismerte és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismerte el.

Az ÁSZF 21. pontja szerint a havi törlesztőrészek a hitelfolyósítás napjától egy hónapos törlesztési periódusonként esedékesek. Az esedékesség napja, amennyiben a felek a szerződésben másként nem rendelkeztek, minden naptári hónapban az a nap, amely számánál fogva megegyezik a hitelfolyósítás napjával, illetve amennyiben az adott hónapban nincs ilyen számú nap, úgy a hónap utolsó napja. A Budapest Autó legkésőbb az első havi törlesztőrészlet esedékessége előtt 5 nappal írásban tájékoztatja az ügyfelet a hitelfolyósítás dátumáról, valamint a folyósítás időpontjában érvényes ügyleti kamatláb mértékéről. Az ÁSZF 17.1. pontja szerint, ha a szerződés másként nem rendelkezik, a Budapest Autó egyoldalúan jogosult a kamat mértékét a hatályban lévő szerződések vonatkozásában is megváltoztatni, amennyiben a szerződés finanszírozásához szükséges költségei változnak, így különösen az irányadó pénzügyi kamatok szintje, a KSH által meghatározott inflációs ráta, továbbá az egyéb pénzügyi forrásszerzési lehetőségek, az ügyfélért vállalt kockázatok tényezőinek kedvezőtlen változása és a jogszabályok változása esetén. Az ÁSZF szerint Bázisárfolyam a Budapest Bank Nyrt. szerződésben meghatározott árfolyam típusának a hitelfolyósítás napját követő első banki napjának végén érvényben lévő árfolyama, aktuális árfolyam: a Budapest Bank Nyrt. szerződésben meghatározott árfolyam típusának a törlesztőrészlet esedékessége napjának végén érvényben lévő árfolyama. Az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendőek.

A felperes végső keresetében a perbeli kölcsönszerződés semmisségének a megállapítását kérte a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b.), c.), d.) és e.) pontjára hivatkozással. Előadta, hogy álláspontja szerint a szerződés semmis, mert az abban feltüntetett THM nem utal annak éves voltára, ezen kívül az árfolyamrés mint költség nincs benne a THM értékében. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c.) pontjába is ütközik, tekintettel arra, hogy az árfolyamrés mint költség a szerződésben nem került feltüntetésre. Hivatkozott arra, hogy a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés d.) pontjába is ütközik, tekintettel arra, hogy az egyoldalú hiteldíj-módosítás feltételei nem felelnek meg a törvényi kitételeknek, ugyanis az ott felsorolt körülmények a fogyasztó számára nem egyértelműek, azok érthetetlenek. Álláspontja szerint azon kikötések, miszerint „az irányadó pénzügyi kamatok szintjének a megváltozása, illetve a bankközi kamatlábak változása, továbbá az egyéb pénzügyi forrásszerzési lehetőség, illetve az ügyfélért vállalt kockázatok tényezőinek a

változása” mint feltétel, jogszabályba ütközik, mert a felsorolás nem azonos a részletes meghatározással. A felperesi álláspont szerint a szerződés a törlesztőrészek vonatkozásában nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely az Üzletszabályzatban foglalt alkalmazását írja alá. Enélkül pedig a szerződés futamidőre vonatkozó rendelkezései önmagukban értelmezhetetlenek. A szerződés nem tartalmazza a törlesztőrészek számát és összegét, figyelemmel arra is, hogy a szerződés változó futamidejű, illetve a törlesztési időpontokat.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perkielcségekben marasztalását kérte. Előadta, hogy a kölcsönszerződés nyilvánvalóan az éves THM mértékét tartalmazza a jogszabálynak megfelelően, másrészt az Üzletszabályzat 17.2. pontjában kifejezetten rögzítésre került, hogy a szerződés az éves százalékban kifejezett induló THM-t állapítja meg. Előadta, hogy a THM számításánál a 41/1997. (III.5.) Korm. rendelet alapján kell az esetleges árfolyamrész értékelni, ugyanakkor az költségként a THM-ben nem tüntetendő fel. A THM a szerződéskori eladási és vételi árfolyam közötti eltérés mértékét tartalmazza, annak figyelembe vételével került meghatározásra, de azt költségként nem kellett figyelembe venni. A THM mértéke megfelelőségének kétségbevonása nem a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b.) pontja körében vizsgálendő kérdés. A szerződés tartalmazza a THM éves százalékos mértékét, valamint az annak számítása során figyelembe nem vett egyéb esetlegesen felmerülő költségeket. Az alperes állítása szerint egyébként az árfolyamrész nem költség, hanem számítási metodika. Az a kérdés, hogy a THM mérték tartalmazza-e az összes költséget, nem a c.) pont alapján vizsgálendő kérdés, de nem is a b.) pont alapján. A d.) pont vonatkozásában előadta, hogy a jogszabály helyes értelmezése szerint a szerződésben külön pontban egyértelműen azt kellett rögzíteni az alperesnek, hogy az egyoldalú szerződésmódosításra meghatározott körülmények esetén a pénzintézetnek joga van. Álláspontja szerint az Üzletszabályzat 17.1. pontja tételesen meghatározza azokat a körülményeket, melyek változása esetén az alperes jogosult a kamatot egyoldalúan módosítani. A Hpt. 213.§ (1) bekezdés e.) pont vonatkozásában előadta, hogy a kölcsönszerződés 7. pontja rögzíti, hogy az adós a hitel visszafizetését 72 havi törlesztőrészlet megfizetésével teljesíti, a szerződés 6. pontja szerint a maximális futamidő 84 hónap. Az alperes álláspontja szerint a perbeli szerződéses hitelkonstrukció sajátosságából eredően a havonta esedékes törlesztőrészek számának pontos meghatározása lehetetlen, erre tekintettel tüntette fel a szerződésben a maximális törlesztőrészlet számot. Előadta, hogy az üzletszabályzat 21. pontjában a szerződés tartalmazza a havi törlesztőrészek esedékességét. Mivel a hitelfolyósítás időpontja a szerződéskötéskor nem látható előre, ezért a fizetési esedékesség napjának meghatározása egzakt, pontos meghatározásnak minősül. Arra vonatkozóan, hogy a törlesztőrészekre nézve a szerződés nem tartalmaz olyan rendelkezést, miszerint az Üzletszabályzatban foglalt alkalmazását írja elő, előadta, hogy a kölcsönszerződés 12. pontja tartalmazza azt, hogy a szerződés részét képezi az Üzletszabályzat, ennek valamennyi rendelkezése.

A kereset az alábbiak szerint alapos.

A szerződéskötéskor hatályban lévő, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 213.§ (1) bekezdés szerint semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

b.) az éves százalékban kifejezett teljes hiteldíj mutatót, a hiteldíj mutató számítása során figyelembe nem vett egyéb esetleges költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen

költségek pontosan nem határozhatók meg az ezekre vonatkozó becslést

c.) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves százalékban kifejezett értékét,

d.) azon feltételeknek illetőleg körülményeknek részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,

e.) a törlesztőrészletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

A rendelkezésre álló iratok alapján a bíróság megállapította, illetve a felek között nem volt vitás, hogy közöttük fogyasztási kölcsönszerződés jött létre. A bíróság vizsgálta a felperesi keresetnek megfelelően, hogy a szerződéskötéskor hatályos Hpt. 213.§ (1) bekezdés b.), c.), d.) és e.) pontjában foglalt feltételeknek a kölcsönszerződés megfelel-e. A b.) pont tekintetében megállapította, hogy a kölcsönszerződés 9. pontja tartalmazza a THM induló mértékét, mely 14,12%. A bíróság nem találta megalapozottnak azon felperesi hivatkozást, mely szerint a kölcsönszerződés nem tartalmazza az éves százalékos hiteldíj mutatót, illetve a szerződés nem utal annak éves voltára, tekintettel arra, hogy a jogszabály kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a THM induló mértékét éves százalékos értékben kell feltüntetni. Ebből következik, hogy amennyiben az „éves” megállapítást nem tartalmazza a szerződés, úgy a jogszabálynak megfelelően a THM éves százalékos mértékben értendő. A felperes csupán állította, hogy a THM értéke nem tartalmazza az árfolyamrést, mint költséget, erre vonatkozóan azonban konkrét nyilatkozatot nem tett, ezen hivatkozását semmivel nem támasztotta alá, bizonyítékot nem terjesztett elő. Ugyanakkor megjegyzi a bíróság, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdés b.) pontja a semmisség jogkövetkezményét ahhoz fűzi, ha a szerződésben a THM nem került feltüntetésre, ha annak az értéke pontatlan, az önmagában nem eredményez semmisséget. A bíróság érdemben nem vizsgálta tehát a felperes azon hivatkozását, miszerint az árfolyamrést a THM nem tartalmazza, tekintettel arra, hogy konkrét nyilatkozatot arra vonatkozóan nem tett, hogy a THM-nek mennyinek kellett volna lennie álláspontja szerint. Erre tekintettel a bíróság e körben nem állapította meg a kölcsönszerződés semmisségét.

A Hpt. 213.§ (1) bekezdés c.) pontos hivatkozás tekintetében a bíróság megállapította, hogy a kölcsönszerződésben az alperes a kölcsön folyósításakor a Budapest Bank Nyrt. számlakonverziós vételi árfolyamát, míg a törlesztéskor a Budapest Bank Nyrt. számlakonverziós eladási árfolyamát alkalmazta. E kettős árfolyam alkalmazásából származó különbözet szükségképpen az adós oldalán költségként jelenik meg, az úgynevezett „árfolyamrés” mint költség pedig a szerződésben éves százalékos mértékben nem került feltüntetésre, ezért a szerződés ezen okból semmis. Ezt erősítette meg a Kúria Gfv. VII. 30.078/2013/14. sorszámú közbenső ítélete is.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a kétnemű deviza árfolyam közötti eltérés mint költség mértéke feltüntetésének a hiánya olyan érvénytelenségi ok, mely kiküszöbölhető, a szerződés érvényessé nyilvánítható, ugyanakkor olyan nyilatkozatot nem tett, miszerint elismerné a szerződés ezen okból való érvénytelenségét és viszontkeresetként kérné a szerződés érvényessé nyilvánítását, így ilyen kérelem hiányában a bíróság az érvénytelenség jogkövetkezményét nem alkalmazhatta.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés d.) pontja tekintetében a bíróság megalapozottnak találta a felperes azon hivatkozását, miszerint az egyoldalú hiteldíj módosításának felperes által megjelölt feltételei nem felelnek meg a Hpt. fogyasztóvédelmi előírásainak. A jogszabály értelmében az

alperes a szerződéskötéskor az egyoldalú hiteldíj módosítás jogát kiköthette, ugyanakkor a szerződésben vagy annak részét képező Üzletszabályzatban az egyoldalú hiteldíj módosítás feltételeit, körülményeit részletesen kellett meghatározni. A kölcsönszerződés részét képező Üzletszabályzat azon rendelkezése, miszerint „az irányadó pénzüpiaci kamatok szintjeinek megváltozása, a bankközi kamatlábak változása, az egyéb pénzüpiaci forrásszerzési lehetőség, illetve az ügyfélért vállalt kockázatok tényezőinek változása” a fogyasztó számára nem egyértelmű, nem beazonosítható körülmények. Az átlag fogyasztó ezen feltételek alapján nem tudja megállapítani azt, hogy mely körülmények bekövetkezése esetén jogosult az alperes a hiteldíj egyoldalú módosítására. A fogyasztó számára a fenti rendelkezések alapján nem megállapítható, hogy melyek az „irányadó” pénzüpiacok, mely bankközi kamatlábakra vonatkozik a szerződés ezen rendelkezése, melyek az alperes „forrásszerzési lehetőségei”, illetve mi számít az oldalán „ügyfélért vállalt kockázatnak”. Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a fenti rendelkezései a szerződésnek a Hpt. 213. § (1) bekezdés d) pontjába ütköznek, így a szerződés ezen része érvénytelen, azonban ez a teljes szerződés érvénytelenségét nem eredményezi.

A Hpt. 213.§ (1) bekezdés e.) pont vonatkozásában a bíróság megállapította, hogy a kölcsönszerződés 5., 6. és 7. pontja rögzíti a törlesztőrészletek számát, illetve a törlesztőrészletek összegét (31.775,- forint). A bíróság megállapította a kölcsönszerződés rendelkezései alapján, hogy a szerződés tartalmazza a törlesztőrészletek számát azzal, hogy a hitel futamideje 72 hónap, maximálisan 84 hónap, a szerződés azt is rögzítette, hogy változó kamatozású, változó futamidejű a szerződés, tehát erre tekintettel a szerződésben nem lehetett pontosan a szerződéskötéskor meghatározni a törlesztőrészletek számát. A bíróság álláspontja szerint ezen meghatározás, miszerint 72 hónap, maximálisan 84 hónap a futamidő, a jogszabály fenti rendelkezéseinek megfelel, figyelembe véve a szerződés konstrukcióját. A felperes a tárgyaláson nem tartotta fenn azon hivatkozását, miszerint az Üzletszabályzat nem vált volna a szerződés részévé. Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a kölcsönszerződés 12. pontja alapján az Üzletszabályzat a kölcsönszerződés része, így a törlesztőrészletek esedékességét a szerződés tartalmazza. Tekintettel arra, hogy a szerződés a törlesztőrészletek esedékességének napját a hitel folyósításához köti, ez a fogyasztó számára egyértelműen beazonosítható. A törlesztőrészletek minden hónapban a folyósítás napjával azonos napon esedékesek, ezért a szerződés ezen rendelkezése nem ütközik a Hpt. 213.§ (1) bekezdés e.) pontjába, illetve a szerződés tartalmazza mind a törlesztőrészletek számát, összegét, mind pedig az esedékességét, ezért erre tekintettel ezen okból a szerződés nem semmis.

Mindezek alapján a bíróság a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c.) pontja alapján megállapította a szerződés teljes semmisségét, a d.) pont alapján a szerződés Üzletszabályzatának 17.1. pontjának hivatkozott rendelkezései részlegesen érvénytelenek, egyéb okokból a keresetet nem találta megalapozottnak.

Mivel az alperes pervesztes lett, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78.§ (1) bekezdés alapján köteles a felperes perköltségének a megfizetésére, mely a felperes által megfizetett 96.700,- forint eljárási illetékből, valamint a felperesi jogi képviselő, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján Áfa-mentesen megállapított ügyvédi munkadíjából áll. A munkadíjat a bíróság és a fenti rendelet 3.§ (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben, tekintettel a kifejtett ügyvédi tevékenységre, miszerint a felperesi képviselő egy keresetlevelet, valamint egy rövid terjedelmű keresetmódosítást csatolt, továbbá egy rövid tárgyaláson vett

Pesti Központi Kerületi Bíróság
20.P.87.799/2014/6.

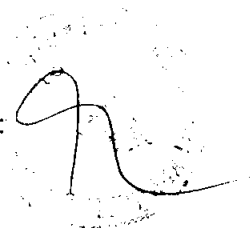
6

részt, így ezt tartotta a bíróság a kifejtett ügyvédi munkával arányban állónak.

Budapest, 2014. június 10.

dr. Gál Zsófia Livia s.k.
bíró

a kiadmány hitelével:

www.Hitelsikerek.hu